

קלרה של אברהם

מי שיצאה משם, מלהבות האש ושרדה את המחלה ההיא וניצחה, והקימה בית ומשפחה - גיבורה היא בעיני והיא ידעה זאת.

רחשנו לך כבוד, קלרה, על היותך אדם שנלחם, שנאבק, ששורד על חיו - בראש זקוף, בצעדים קטנים מהירים - כאילו להספיק עוד, למצות עד תם - ואולי גם לברוח, עדיין לברוח, לנוס - מאש הנאצים, מבעירת המחלה, ולשבת ליד מכונת התפירה ולרכון קרוב אליה, כאילו לחבק אותה בתודה, על מה שיש לך: כסא ועבודה ומקום ששואל לשלומך.

לאחר שהתאלמן אברהם ארליך ז"ל מרעייתו בלה ז"ל, חיפש אוזן קשבת, חיפש קרבה לאדם - ומצא אותך, קלרה, אשה שהייתה לה היכולת והנכונות להקשיב וגם הרבה מה לספר, אולי יותר מדי, סיפורי בלהות בלהבות. ובכל זאת, יש לך = היו לך ...

בנות ובן ממשיכים בעלי משפחה ונכדות ונכדים, ולכאורה על מי מנוחות. מי יודע על מה חלמת בלילה? ועל מה חשבת ביום -

כשאברהם נפטר אימצה אותך משפחת מנטל וזה היה כמו לומר לך תודה - והמשפחה הזאת חבקה אותך בחום אליה והלכה איתך ובעקבותיך והם ראויים עכשיו למילת תודה .

זהו, קלרה, גם האמיצים והגיבורים הולכים לנוח - עכשיו רגליך הדקות כבר לא ממהרות לשום מקום, כי שם שקט והכל בטוח ולא רודפים אחריך ואין צורך להספיק, כי הנצח מנצח.

היי שלום.

שרהליה שרון